

belirtmek istiyorum sadece bu ki iyi de il akıncı çıkı ında ki bizi darp eden polisleri ve o halı sahada ki di er polislerin hepsini de te his edebilirim ba kanım. Tüm gece boyunca halı sahada ellerimiz kelepçeli olarak bekledikten sonra bu sefer sabaha kar ı ellerimizi tersten kelepçeleyip dibine kadar sıkıp bu tersten kelepçelenme yetmiyormu gibi de bir tane polis memuru da elini kolunu belim ile dirse imin arasından geçirip tersten kelepçeliyken elim öyle geçirip beni öne do ru e erek Ego otobüslerine götürdü ve bu Ego otobüsleri de u an bulundu umuz kampüste bulunan ve mahkemeye gelip giderken her seferinde aracın penceresinden yerini görüp o günleri hatırladı ım hitlerin toplama çadırına benzetti im çadıra getirildik. Burada belirtmek istedi im bir husus var ba kanım. Ellerimizi tersten kelepçelediklerinden el bileklerimiz birbirine bakacak ekilde kelepçelensek daha az acıtaca ı ve vücuda daha az hasar verece i için do al olarak öyle kelepçelenmedik. El bileklerimiz üstleri birbirine bakacak ekilde kelepçelendik. Hatta bu kelepçelerin bir tarafı düz ve bir tarafı tırtırlı idi. Düz tarafı elimize gelecek ekilde takıldı ında yeteri kadar acı ve hasar veremeyece i için do al olarak tırtırlı tarafı elimize gelecek ekilde takıldı. Tersten kelepçeli olarak yol yakla ık bir saat kadar sürdü. Halı sahadan burada ki çadıra gelmemiz bu yolculuk sırasında e er sırtımı koltu a dayarsam ellerim arkada kelepçeli oldu u için çok rahatsız bir pozisyon oluyor ve ancak bir üç be dakika öyle durabiliyordum. E er öne e ilirsem sırtım ellerimi sıkı tırdı ı için bir süre sonra ellerim uyu uyor ve ellerimi hissetmiyordum. Bu da yetmiyormu gibi otobüste ki polislerin ve dahi otobüs oförünün küfür ve hakaretlerine maruz kalıyordum. Çadıra geldikten sonra altı gündür görmedi im can sa lıklarından dahi emin olamadı ım akıncı çıkı ında silahların teslimi için bıraktı ımızdan dolayı kendimi çok kötü hissetti im devre arkada larım Okan Ayday ve brahim Halil Kaya'yı gördük. Bitik haldelerdi ama olsun sa lamdı en azından. Hitlerin toplama kamplarından tek farkı yakma fırınlarının olmaması olan ama imkan olsaydı onun dahi yapılaca ından emin oldu um o çadırda ki ya adıklarımın etkisinden hala kurtulabilmi de ilim. Çadıra girdikten bir süre sonra ellerimizin halini gören bazı polisler bizlere acıyarak kelepçelerimizi öne aldı. Zaten o süreye kadar o çadırda elleri tersten kelepçeli olan sadece bizdik. Geri kalanların hepsi önden kelepçeliydi. Bu sırada ellerimin halini gördüm. Acı çekmem ve hasar görmem için ellerimi arkadan kelepçeleleyen polis memuru amacına ula mı tı. Ellerim i mi kanamı ve morarmaya ba lamı tı. Bu çadırda sürekli olarak küfür ve darba maruz kalıyorduk. Günde iki adet roll ekmek, iki adet yarım litre su ve güne ten bozulmu tereya ı veya ekerlenmi reçel veriyorlardı. Bu çadırda yakla ık olarak bin ki i bulunuyordu. Burada tuvalet ihtiyacı için belediyenin getirdi i dört be kabinli seyyar tuvalet vardı. Bu tuvalet hiç bir zaman sabun ve benzeri dezenfektan ve tuvalet ka ıdı yoktu. Hatta bazen su bile yoktu. Tuvalete girmek için en az bir saat sıra beklememiz gerekiyordu. Ba kanım burada bir husus belirtmek istiyorum. A a ıda ki nezarethanelerde de yargılandı ımız yirmi be aylık süre zarfından hiç bir zaman tuvalet ka ıdı olmadı. Bazı günlerde sabun dahi olmuyor ba kanım. E er çadıra geri dönersek bu çadırda bizi yirmi dört saatte bir sa lık kontrolüne alıyorlardı. O da nasıl bizim yanımda polisler doktorların yanında polisler odada sa lık personelinden çok polis vardı. Dolayısıyla bu baskıdan dolayı elimin halini gören doktorlar o rapora herhangi bir ey yazamıyorlardı. Kaldı ki bazen yüzüme dahi bakmadan bu raporu imzalıyorlardı. Bu çadırda yirmi dört saat projektör yanıyordu. Bu da bende zaman mefhumunu kaldırmı ve gece gündüz ayrımını yitirmeme sebep olmu tur. Çadırda bekletildi imiz süre zarfından bazen ayakta sıraya geçmi bir ekilde bekletiliyorduk. Bu sırada aradan geçen polis memurlarının darbına maruz kalıyorduk. Bazense dizlerimizin üzerinde saatlerce bekletiliyorduk. Bazen de kısa boylu esmer tenli siyah saçlı sivil giyimli etrafımdakilerin hitabından emniyet amiri oldu unu anladı ım ki i ben Azrail'im deyip aralarda geziyordu ve bizlere hakaretler ve tehditler ya dırıyordu. Bu çadırda tuvalete giderken ve gelirken dahi hatta tuvaletin içinde dahi kelepçem hiç açılmıyordu. Uyudu um saatlerde dahil olmak üzere yirmi dört saat